

Vlaams
Parlement

ingediend op **958** (2016-2017) – Nr. 1
25 oktober 2016 (2016-2017)

Verslag van de gedachtewisseling

namens de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand
uitgebracht door Michel Doomst en Lionel Bajart

over het Vlaamse beleid
inzake Inburgering, Wonen en Armoede
in Brussel en de brede Vlaamse Rand

Samenstelling van de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand:

Voorzitter: Katia Segers.

Vaste leden:

Lieve Maes, Bart Nevens, Peter Persyn, Willy Segers, Jan Van Esbroeck, Karl Vanlouwe;
Michel Doomst, Katrien Partyka, Joris Poschet, Peter Van Rompuy;
Lionel Bajart, Jo De Ro;
Yamila Idrissi, Katia Segers;
Elke Van den Brandt.

Plaatsvervangers:

Piet De Bruyn, Matthias Diependaele, Marc Hendrickx, Marius Meremans, Nadia Sminate,
Karim Van Overmeire;
Karin Brouwers, Sonja Claes, Martine Fournier, Ward Kennes;
Ann Brusseel, Gwenny De Vroe;
Bruno Tobback, Joris Vandenbroucke;
An Moerenhout.

Toegevoegde leden:

Tom Van Grieken;
Christian Van Eyken.

INHOUD

1. Uiteenzetting door Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding	4
2. Vragen en opmerkingen van de leden	8
2.1. Vragen en opmerkingen van Joris Poschet	8
2.2. Vragen en opmerkingen van Karl Vanlouwe	9
2.3. Vragen en opmerkingen van Jo De Ro	10
2.4. Vragen en opmerkingen van Elke Van den Brandt	10
2.5. Vragen en opmerkingen van Christian Van Eyken	12
2.6. Vragen en opmerkingen van Michel Doomst.....	13
2.7. Vragen en opmerkingen van Lionel Bajart.....	13
3. Antwoorden van minister Liesbeth Homans	14
4. Replieken van de commissieleden	17
Gebruikte afkortingen	19

Bijlagen: zie [dossierpagina](http://www.vlaamsparlement.be) op www.vlaamsparlement.be

Op dinsdag 20 september 2016 hield de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand een gedachtewisseling met Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding, over het Vlaamse beleid inzake Inburgering, Wonen en Armoede in Brussel en de brede Vlaamse Rand.

De gedachtewisseling past in de beslissing van de commissie om voor verschillende beleidsdomeinen dieper in te gaan op het beleid van de Vlaamse Regering ten aanzien van Brussel en de brede Vlaamse Rand. De commissie nodigde daarom verschillende ministers afzonderlijk uit voor een gedachtewisseling over de impact van hun beleid in Brussel en/of de brede Vlaamse Rand. Het gaat om de bevoegdheidsdomeinen Onderwijs, Inburgering, Wonen, Armoedebeleid, Mobiliteit en Openbare Werken, Welzijn en Volksgezondheid, Sport, Werk, Leefmilieu en Ruimtelijke Ordening.

1. Uiteenzetting door Liesbeth Homans, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Inburgering, Wonen, Gelijke Kansen en Armoedebestrijding

Vooraf onderstreept de minister dat zij in haar uiteenzetting wat Brussel betreft zich zal beperken tot de gemeenschapsbevoegdheden. De minister zal het dus bij Wonen niet over Brussel hebben. Voor gewestbevoegdheden is zij niet bevoegd in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.

Inburgering, coördinatie Armoedebeleid, Stedenbeleid en Wonen in de Vlaamse Rand zijn domeinen waar de minister bevoegd voor is. In de powerpointpresentatie (als bijlage, zie [dossierpagina](http://www.vlaamsparlement.be) op www.vlaamsparlement.be) is heel wat cijfermateriaal opgenomen. De minister zal hier niet telkens op ingaan; ze verwijst naar de bijlage. In haar uiteenzetting zal ze op de hoofdlijnen focussen.

Inburgering

De instroom van nieuwkomers neemt toe in Brussel en de Vlaamse Rand net zoals in de rest van Vlaanderen. Dat is grotendeels te wijten aan de asiel- en vluchtelingen-crisis. De top 3 van gemeenten in de Vlaamse Rand met de meeste instromers in 2016 zijn Zaventem, Vilvoorde en Asse. De top 5 van herkomstlanden zijn Roemenië, Frankrijk, Marokko, Syrië en Polen.

Een positief signaal is de toename van het aantal inburgeringscontracten. Meer en meer mensen, ook in Brussel waar tot nog toe geen inburgeringsplicht bestaat, zijn bereid op een inburgeringscontract in te tekenen. Men wendt zich daarvoor tot het AgII.

De impact van de uitbreiding van de inburgeringsplicht naar verhuizers uit Wallonië of Brussel wordt reeds duidelijk. Vanaf maart 2016 geldt ook de inburgeringsplicht voor personen van buiten Europa die binnen de vijf jaar na vestiging in Wallonië of Brussel naar het Vlaamse Gewest verhuizen. Dat is volgens de minister een zeer goede beslissing geweest. In de periode maart-juni 2016 waren er tachtig extra verplichte inburgeraars in Vlaams-Brabant, waarvan 51 in de Vlaamse Rand, en 264 rechthebbende inburgeraars in Vlaams-Brabant die nu actief kunnen worden benaderd, waarvan 206 in de Vlaamse Rand.

Als men ziet dat Roemenië vooraan staat in de top 5 van herkomstlanden en dat enkel personen afkomstig van buiten de EU verplicht kunnen worden tot inburgering, dan is het positief dat steeds meer personen vrijwillig willen inburgeren.

Het aantal inschrijvingen voor de cursussen NT2 vertoont ook een duidelijke stijging, zowel in de Rand als in Brussel. In de Rand is de stijging minder uitgesproken dan in Brussel. Al bij al gaat het om een vrij goed cijfer. Vilvoorde kende in 2015 een

significante stijging: in 2014 waren er 1634 inschrijvingen, in 2015 1959. De enige gemeente met een daling van het aantal inschrijvingen is Sint-Genesius-Rode. De cijfers slaan onder meer op de (verplichte en rechthebbende) inburgeraars.

De minister vermeldt een aantal specifieke acties vanuit haar bevoegdheid Inburgering voor de Vlaamse Rand. Het Agentschap Inburgering en Integratie werkt samen met vzw 'de Rand' en in samenspraak met collega-minister Ben Weyts aan het project 'Integrale aanpak van de instroom van nieuwe inwoners van vreemde origine in de Vlaamse Rand'. De looptijd van het project is drie jaar. Momenteel zijn er twee proeftuinen in Dilbeek en Sint-Pieters-Leeuw. In 2017 wordt het verder uitgerold in de regio van Vilvoorde. Op langere termijn is het de ambitie om het project naar de hele Vlaamse Rand uit te breiden.

Een andere actie betreft de projectsubsidie intergemeentelijke samenwerking aan faciliteitengemeenten voor de integratie van personen van buitenlandse herkomst. Het blijft zeer belangrijk om te investeren in het gemeenschapsbeleid in de faciliteitengemeenten rond Brussel.

Voor de specifieke doelstellingen van die acties verwijst de minister naar de slide (bijlage zie [dossierpagina](#) op www.vlaamsparlement.be). Niet alleen voor die projecten maar ook voor alle projecten in heel Vlaanderen die in het kader van IGS zijn opgezet is het belangrijk dat de opgedane ervaring en kennis wordt gedeeld zodat een lerend netwerk wordt opgebouwd.

De specifieke acties voor Brussel zijn beperkt tot de gemeenschapsbevoegdheden, onderstreept minister Liesbeth Homans. De verplichte inburgering in Brussel is momenteel zeer actueel. De Brusselse Regering heeft op 14 april 2016 een ordonnantie inzake inburgering in eerste lezing goedgekeurd. De minister betreurt dat die ordonnantie nooit op voorhand met haar is besproken. Ze heeft onmiddellijk haar standpunt in een schrijven aan de Brusselse Regering meegedeeld (bijlage Advies van minister Liesbeth Homans over de ordonnantie van de GGC inzake inburgeringsplicht, zie [dossierpagina](#) op www.vlaamsparlement.be). Ondertussen heeft de Brusselse Regering wel contact opgenomen met haar kabinet.

De Brusselse Regering is zich bewust van de voordelen van een verplichte inburgering. Vlaanderen bekleedt inzake inburgering een voortrekkersrol; positief is dat de andere gewesten van Vlaanderen willen leren. Er wordt een ambtelijke werkgroep opgericht om een voorstel van samenwerkingsovereenkomst uit te werken. Dat kan natuurlijk enkel slagen als iedereen, ook de Franse Gemeenschap, mee wil. De minister roept de commissieleden op om collega's in het Brussels Parlement op de noodzaak van samenwerking rond verplichte inburgering te wijzen.

De minister denkt dat het een verstandige beslissing geweest is om het Huis van het Nederlands Brussel niet in te kantelen in het AgII, zoals dat ook niet gebeurd is in Antwerpen en Gent, waar ze zijn ingekanteld in de stedelijke agentschappen, gelet op de zeer specifieke context en problematieken. Er is een zeer goede afstemming en verstandhouding tussen het Huis van het Nederlands in Brussel en het AgII. Informatie en doorstroming verlopen vlot; verschillende instanties die er een beroep op doen zijn vol lof.

Het Huis van het Nederlands in Brussel heeft vanuit de Vlaamse begroting Inburgering in 2016 een subsidie gekregen van 1.307.680 euro. Dat toont aan dat inburgering in Brussel belangrijk is voor Vlaanderen.

Een ander specifiek project voor Brussel zijn de buurtstewards voor de Roma. Dat project werd in 2012 gestart door de vorige minister voor Stedenbeleid, Freya Van den Bossche. Deze legislatuur werden de projecten ondergebracht onder Inburgering waar ze meer thuishoren. De projecten in Gent, Antwerpen, Sint-Niklaas en Brussel

liepen tot 31 augustus 2016. Het was de bedoeling dat ze vanaf dan binnen de reguliere werking van die steden zouden worden opgenomen. Dat is echter in geen enkele stad gelukt. Omdat de projecten lonen heeft de minister beslist om bij de begrotingsaanpassing 2016 800.000 euro opnieuw vrij te maken. Tot 2020 is de minister bereid hiervoor middelen uit te trekken. Toch is het belangrijk bij de lokale besturen aan te dringen om die projecten in 2020 te integreren in de eigen reguliere werking.

Wat zijn de gevolgen van de vluchtelingen crisis voor Brussel en de Vlaamse Rand? Er is een sterke stijging van de instroom van asielzoekers en erkende vluchtelingen die voor het eerst inburgeraar worden: van 232 in de periode juni 2014-mei 2015 naar 646 in de periode juni 2015-mei 2016. Beersel, Vilvoorde en Zaventem zijn de gemeenten met de grootste instroom.

Voor Brussel beschikt de minister niet over concrete instroomcijfers. Ze heeft enkel zicht op het aantal vluchtelingen, aangemeld bij de Brusselwerking van AgII of van het Huis van het Nederlands Brussel. Het aantal vluchtelingen met inburgeringscontract is van 496 naar 631 gestegen. Het aantal asielzoekers met een gesprek bij het Huis van het Nederlands Brussel is van 237 naar 764 gestegen.

Op Vlaams niveau zijn onder de coördinatie van de minister-president een aantal maatregelen genomen voor de aanpak van de vluchtelingen crisis. Een van de maatregelen die minister Liesbeth Homans genomen heeft is de ondersteuning van de gemeenten in het Vlaamse Gewest.

20 miljoen euro wordt daarvoor ter beschikking gesteld, die in twee schijven van 10 miljoen verdeeld wordt op basis van referentieperiodes: 1 november 2015-31 mei 2016 en 1 april 2016-31 oktober 2016. Daarbij worden de volgende objectieve criteria gehanteerd: de instroomcijfers (70%), aanwezigheid van niet-EU+-burgers (20%), sociale maatstaven uit Gemeentefonds (10%) (bijvoorbeeld het aantal sociale woningen op het grondgebied). Een eerste schijf werd uitbetaald in juli aan 156 gemeenten (zie ook powerpointpresentatie als bijlage, [dossierpagina](#) op www.vlaamsparlement.be). In de Rand heeft Vilvoorde daarvan terecht het grootste bedrag ontvangen.

De minister weidt hier niet uit over de aspecten die verband houden met radicalisering omdat dit thema thuishoort in de Commissie voor de bestrijding van geweldadige radicalisering.

Coördinatie Armoedebelid

Vooraf onderstreept minister Liesbeth Homans dat ze het hier niet over het Vlaams Actieplan Armoedebestrijding zal hebben. Het is decretaal bepaald dat de voortgangsrapportage in de commissie bevoegd voor Armoedebestrijding gebeurt.

De samenwerking met de VGC loopt uitstekend en dat is ook noodzakelijk, benadrukt de minister. Jaarlijks ontvangen de VGC en drie randgemeenten een subsidie van de Vlaamse overheid zoals vastgelegd in een BVR Armoede. Drie randgemeenten ontvangen middelen voor lokale kinderarmoedebestrijding omdat ze hoog scoren op de Vlaamse kinderarmoedebareometer. Voor alle andere lokale besturen werden de sectorale middelen zonder enige besparing overgeheveld naar het Gemeentefonds zoals ook gebeurd is voor de lokale integratiesubsidies. Om nog enige greep te kunnen houden op die faciliteitengemeenten is er bewust voor gekozen om de sectorale armoedesubsidies voor die gemeenten niet in het Gemeentefonds te integreren.

Sinds 2011 wordt een projectsubsidie gegeven aan twee Brusselse vzw's, namelijk inloopteam Huis der Gezinnen (vzw Centrum Etnische Minderheden en Gezondheid) en vzw Kind en preventie als initiatieven voor preventieve gezinsondersteuning. De

minister onderstreept dat alle projectoproepen steeds open staan voor Brussel. Zo heeft de VGC bijvoorbeeld voor vrijetijdsparticipatie een subsidie van 50.000 euro ontvangen.

De minister en haar kabinet hebben regelmatig contact met de VGC, wat, gezien een prangende bevoegdheid als armoedebestrijding, onontbeerlijk is. De minister heeft op 26 juni 2016 een uitnodiging gestuurd aan de VGC om tot een ruimere afstemming rond armoedebestrijdingsbeleid te komen. In de Brusselse Regering zijn een minister en een staatssecretaris bevoegd voor de coördinatie van armoedebestrijding. Het is niet altijd eenvoudig om uit te maken tot wie minister Liesbeth Homans zich moet wenden. De minister wacht het antwoord van de VGC af.

Stedenbeleid

Er is een jaarlijkse voorafname van 10% van het Stedenfonds voor de VGC. In 2016 kwam dat overeen met 15.784.200 euro. Decretaal is bepaald dat deze middelen aangewend moeten voor: 1° een verhoging van de leefbaarheid van de steden, 2° het tegengaan van dualisering en 3° het verhogen van de kwaliteit van het bestuur. Er wordt vastgelegd hoe de Stedenfondsmiddelen van de VGC worden ingezet in deze beleidsprioriteiten aan de hand van een meerjarige beleidsovereenkomst tussen de Vlaamse Gemeenschap en de VGC. Deze overeenkomst is afgesloten van 2014 tot 2019.

Vanaf 2017 wordt het Stedenfonds geïntegreerd in het Gemeentefonds. Het is de intentie om de middelen voor de VGC toe te voegen aan de algemene dotatie voor de VGC. De Vlaamse Regering wil immers de financiële stromen naar de steden en gemeenten zo eenvoudig en transparant mogelijk maken.

Daarnaast kunnen Vilvoorde, Halle en de VGC (voor gemeenschapsmaterie) jaarlijks projecten of concepten indienen voor stadsvernieuwing, in het kader van het Investeringsfonds. Conceptsubsidies kunnen verkregen worden voor de conceptuele ontwikkeling van een stadsproject met aanstelling van een multidisciplinair team dat de conceptstudie uitvoert. Projectsubsidies zijn mogelijk voor de realisatie van een innovatief en duurzaam stadsproject. Zo werd een projectsubsidie toegekend aan onder meer het project Broek in Vilvoorde en aan het project Nederhem in Halle.

Alle projecten – voor heel Vlaanderen trouwens – worden door een onafhankelijke jury beoordeeld.

Verder is er de 'Slim in de Stad'-prijs, een conceptenwedstrijd waarbij dertien centrumsteden en de VGC innovatieve ideeën omtrent Smart Cities kunnen indienen. De VGC was één van de drie laureaten in editie 2015 (50.000 euro prijzengeld).

Wonen

Vermits dit een gewestaangelegenheid is, beperkt de minister zich hier tot de Vlaamse Rand. Vlabinvest verzekert de financiering van de bouw van duurzame woonprojecten voor de doelgroep waarvoor Vlaanderen zowel huur- als koop-aanbod wil realiseren. Vlabinvest heeft bijzondere aandacht voor gemengde projecten waarin naast een Vlabinvestaanbod, ook sociale huur- en koopwoningen gerealiseerd worden. Concreet verwerft Vlabinvest gronden en ontwikkelt het woonprojecten in samenwerking met de sociale huisvestingsmaatschappijen die actief zijn in het Vlabinvestgebied. De toewijzing van de woningen gebeurt met voorrang aan personen met een aantoonbare band met het werkingsgebied dat 39 gemeenten in Vlaams-Brabant omvat, dus alle gemeenten uit het arrondissement Halle-Vilvoorde en vier gemeenten uit het arrondissement Leuven.

In het witboek Interne Staatsvorming heeft de Vlaamse Regering zich ertoe geëngageerd om de bevoegdheid inzake de specifieke doelstellingen van Vlabinvest toe te wijzen aan de provincie Vlaams-Brabant. Vanaf 2016 zijn de middelen, de onroerende goederen, de participaties, de rechten en verplichtingen overgeheveld van het Vlaamse Gewest aan het Vlabinvest Autonoom Provinciebedrijf.

Ook het Rollend Grondfonds is zeker een belangrijk instrument in de Vlaamse Rand. Het is een grondverwervingsfonds dat twee activiteiten financiert: vooreerst aankoop van grond of gebouwen ten behoeve van onder meer Vlabinvest, en ten tweede aankoop van gronden in gemeenten en hun regio's met hoge grondprijzen voor de bouw van sociale woningen of studentenkamers, zorgvoorzieningen en betaalbare privéwoningen. Het is dus niet enkel geënt op sociale woningbouw en niet enkel in de Vlaamse Rand actief, maar in die gebieden waar de prijzen veel hoger liggen dan elders in Vlaanderen.

Het fonds beschikt over 50 miljoen euro. Men koopt en verkoopt telkens opnieuw gronden, er komen dus nieuwe inkomsten binnen. Vandaar de naam Rollend Grondfonds. Op die manier kan men telkens opnieuw blijven investeren in gronden. Momenteel is reeds 15,8 miljoen euro aangewend waarvan 9,4 miljoen euro binnen Vlabinvestgebied.

Voorts zijn er de bijzondere sociale leningen die de Vlaamse overheid verstrekt aan personen die voor een hypothecaire lening niet meer bij een reguliere bank terecht kunnen, bijvoorbeeld omdat ze de 20% eigen inbreng niet kunnen financieren. De Vlaamse overheid financiert voor 100%, voor de aankoop van grond, een woning of voor renovatie. In 2015 werden bij VMSW aktes verleden voor 51 dossiers voor 9,1 miljoen euro en bij VWF voor 149 dossiers voor 27,1 miljoen euro. De differentiatie in de hoogte van het bedrag dat men kan lenen is belangrijk om rekening te houden met de regionale verschillen in de prijzen van grond en woningen. Dat geldt niet enkel voor de Vlaamse Rand maar ook voor andere regio's die duurder zijn om te wonen.

2. Vragen en opmerkingen van de leden

2.1. Vragen en opmerkingen van Joris Poschet

In 2009 werd met de VGC een permanent armoedeoverleg opgericht. *Joris Poschet* vraagt zich af of dat nog bestaat. De minister pleit voor ruimere afstemming van het armoedebestrijdingsbeleid in Brussel. Wat houdt dat dan concreet in? De situatie is misschien verwarrend in Brussel, maar als men over armoedebestrijding in Brussel spreekt dan denkt men in eerste instantie plaats aan het College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie waarbinnen Pascal Smet en Céline Fremault bevoegd zijn voor armoedebestrijding. Naar wie heeft de minister die brief verstuurd en heeft zij dat ook gedaan bij de opmaak van het Vlaams Actieplan Armoedebestrijding?

In 2013 ging 10% van de projectsubsidies armoede vanuit Vlaanderen naar Brusselse armoedeprojecten, zoals Buurtsport Brussel, een project van vzw basisschool Nellie Melba. Wordt die subsidiëring nog voortgezet?

Een voorafname van 10% van het Stedenfonds gaat naar de VGC (15,7 miljoen euro voor 2016). Volgens berekeningen van het lid is dat te weinig. Men moet immers het gewicht van Brussel bekijken binnen die korf van steden. Als men de 30%-norm toepast op de 1,2 miljoen inwoners in Brussel, gaat het om 360.000 inwoners, of 180.000 inwoners als het gehalveerd wordt omdat de helft daarvan eigenlijk gewest-bevoegdheid is. Dan ontvangt Brussel nog te weinig in vergelijking met steden als Antwerpen en Gent. De uitdagingen zijn in Brussel zeker niet kleiner dan in die twee

steden. Waarom wordt die voorafname uit het Stedenfonds voor Brussel niet op een meer correcte manier berekend?

Heeft de minister vragen gekregen van organisaties of OCMW's uit het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest over de 1 euromaaltijden? Hoe is daarover gecommuniceerd?

Minister Liesbeth Homans zegt dat er geen overleg met de GGC geweest is over inburgering en integratie. Minister Sven Gatz antwoordde in deze commissie op 24 februari 2016 op een vraag om uitleg (*Vragen om uitleg* VI.Parl. 2015-16, nr. 780) dat er in 2015 overleg geweest was tussen het kabinet van Brussels minister-president Rudi Vervoort en dat van collega Liesbeth Homans. Nadien is er nog wel een brief verstuurd met de vraag om betrokken te worden. Dat is dan blijkbaar niet gebeurd. Op welke manier zal het Agentschap Integratie en Inburgering wel nog betrokken worden bij de invulling van de verplichte inburgeringstrajecten in Brussel?

Standaard zijn er 3000 inburgeringstrajecten per jaar. Door de vluchtelingenstroom is er nu een verhoging met 2400. Langs Franstalige kant in Brussel sprak de COCOP van 4000 inburgeringstrajecten. Ook het getal van 15.000 trajecten circuleerde ergens. Is er ondertussen al een beter zicht op de globale inburgeringsnood in Brussel?

2.2. Vragen en opmerkingen van Karl Vanlouwe

Karl Vanlouwe is verheugd dat er nu ook in Brussel eindelijk een verplichte inburgering zal komen, twaalf jaar nadat dit in Vlaanderen is ingevoerd. Vlaanderen heeft intussen kennis, expertise en ervaring opgebouwd. Hopelijk zullen de Brusselse collega's hiervan gebruikmaken bij de opstart.

De minister sprak van een voorontwerp van ordonnantie inzake inburgering dat door het GGC-college op 14 april 2016 werd goedgekeurd. Dit voorontwerp is vervolgens voor advies overgemaakt aan de Vlaamse minister van Inburgering en haar collega van de Franse Gemeenschapsregering. De minister betreurt dat ze daar niet vroeger bij werd betrokken. Minister Sven Gatz werd hierover in het verleden reeds ondervraagd aangezien hij, weliswaar slechts met raadgevende stem, lid is van het GGC-college. Gelet op de aanwezigheid van minister Gatz in het GGC-college is het wel verwonderlijk dat er geen vraag is geweest om op voorhand input te bezorgen.

De minister heeft toegezegd om de opmerkingen over het voorontwerp van ordonnantie te bezorgen. De spreker kijkt hier alvast naar uit. In het voorontwerp van ordonnantie is er een bepaalde informatieplicht voor de Brusselse gemeenten. Zoals in Vlaanderen hebben de gemeenten de taak de nieuwkomers door te verwijzen naar een erkende inrichter van een inburgeringstraject. Het gaat dan om het Vlaamse Agentschap Integratie en Inburgering en het nieuw op te richten agentschap van de Franse Gemeenschap. Is er voldoende garantie dat de Brusselse gemeenten de inburgeraars zullen doorverwijzen naar het Nederlandstalige aanbod?

Volgens het voorontwerp van ordonnantie lijkt er ook een rol weggelegd voor de VGC. Welke rol is er voor de Vlaamse Gemeenschap en het Agentschap Inburgering en Integratie? Kan de minister verduidelijken op welke manier de VGC al dan niet zal betrokken worden?

De minister voorziet een subsidie aan de VGC van 200.000 euro voor buurtstewards in het kader van het Romabeleid. Welke subsidiëring is er daarvoor desgevallend vanuit de Franse Gemeenschap voorzien?

2.3. Vragen en opmerkingen van Jo De Ro

Jo De Ro verwijst naar de subsidiestroom inzake kinderarmoede in drie van de zes faciliteitengemeenten. Waren die drie gemeenten de enige die wilden meewerken? Hoe is de selectie gebeurd? Was er een projectoproep? Welke acties zullen er in die drie gemeenten gebeuren? De betrokken gemeenten worden als rijk beschouwd, maar dat neemt niet weg dat er ook nog veel kansarmoede voorkomt. Door de scholen wordt dit sterk ervaren. Niet alle betrokken faciliteitengemeenten willen echter met alle scholen rond dat beleid samenwerken.

Heeft de Vlaamse Regering zicht op de vraag waar vluchtelingen na de sluiting van een aantal asielcentra terecht zullen komen? Vroeger waren vooral grotere steden als Brussel, Antwerpen en Mechelen de grote aantrekkingspolen. Zijn er intussen verschuivingen merkbaar? Zijn die ook zichtbaar in de Vlaamse Rand?

De minister verwees naar de projectoproep vrijetijdsparticipatie. Hoe is de selectie gebeurd? Werden de beste projecten weerhouden en vielen de minder goede projectoproepen af? In welke mate is de projectoproep een succes geweest?

De situatie van en voor holebi's in Brussel en de Vlaamse Rand is niet altijd rooskleurig te noemen. Is er daarvoor specifieke aandacht in het kader van het gelijkheidskansenbeleid?

Veel anderstalige kansarme kinderen en hun ouders worden niet binnen het bestaand welzijnsapparaat geholpen omdat de taal een grote barrière vormt. Uiteraard is taal belangrijk voor mensen die therapie moeten geven en psychologische problemen moeten opvangen. Als men echter in de betrokken regio anderstalige personen gaat uitsluiten van dat soort hulp, dan valt in sommige gemeenten de ondersteuning voor de helft van de gezinnen weg. De spreker is hier erg bezorgd over. Kan er vanuit de bevoegdheden van de minister ondersteuning worden geboden om samen met Onderwijs en Welzijn nieuwe methodes uit te proberen? Kunnen bijvoorbeeld goed ingeburgerde mensen met de juiste taalkennis en opleiding in de hulpverlening ingeschakeld worden? Dit zou een groot verschil kunnen maken voor de sector, de ouders en de leerlingen.

Jo De Ro stelt dat Brussel en de Rand de laatste jaren een enorme evolutie doormaken, zowel inzake demografische aantallen als inzake samenstelling van de bevolking. De prognoses inzake bevolkingsgroei van de Vlaamse Regering, zoals bijvoorbeeld opgenomen in de gemeentelijke profielschetsen, worden jaarlijks overschreden. In welke mate kan men hiermee vanuit het Agentschap Binnenlands Bestuur rekening houden? Kan een extra groeipercantage worden overwogen op basis van de kennis van de afgelopen jaren? De correcte aantallen zijn niet zonder belang omdat de prognoses gebruikt worden om allerlei subsidies te verdelen of om beleid uit te stippelen.

Door de duurdere grondprijzen is het in de regio vaak duurder dan elders in Vlaanderen om in het kader van projectoproepen initiatieven te nemen. De minister houdt daarmee rekening binnen haar beleidsdomein Wonen. Is dergelijk uitgangspunt overdraagbaar naar de collega's in de Vlaamse Regering? Als men bijvoorbeeld een school of een crèche moet bouwen, dan is dat, gezien de grondprijzen, veel duurder in Brussel en de Rand. In die zin zou een specifieke coëfficiënt voor Brussel en de Vlaamse Rand nuttig kunnen zijn.

2.4. Vragen en opmerkingen van Elke Van den Brandt

Hierbij aansluitend merkt *Elke Van den Brandt* op dat de woonzorgcentra voortaan een forfait krijgen voor infrastructuur. Daarbij is de vraag gesteld of zo'n forfait gelijk moet zijn in Brussel en de Rand en in gebieden waar wonen goedkoper is.

Andere gebieden kunnen andere uitdagingen kennen, bijvoorbeeld inzake transport. Een onderzoek naar de impact van grondprijzen op de voorzieningen lijkt dus aangewezen.

Wat inburgering in Brussel betreft, is het goed dat daar eindelijk het besef is gegroeid dat het om een positief concept gaat, los van het debat over een verplichting of niet. Het taboe aan Franstalige kant is eindelijk gesneuveld. Dit is het moment bij uitstek voor de beide gemeenschappen om zich samen aan dat traject te wijden. De minister betreurt dat er eerst een voorontwerp van ordonnantie is gekomen en dan pas overleg. Dat is begrijpelijk maar samenwerken met de Brusselaars blijft de boodschap, hoe moeilijk dat soms ook is. Welke elementen zullen precies verplicht worden? Het inburgeringstraject van de Vlaamse Gemeenschap in Brussel, aangeboden door vzw bon, is gerenommeerd en staat model voor de Franse Gemeenschap. Het is van belang duidelijk af te bakenen wat wordt verstaan onder het traject waarop men wil inzetten: enkel een taal cursus of ook echt een inburgering? Wat is het minimale traject dat Brussel zou moeten verplichten?

Er is een grote capaciteitstoename aangekondigd, met meer dan 5000 plaatsen voor rekening van de Vlaamse overheid. Daarmee komt men aan de Brusselnorm in de brede interpretatie tegemoet. Zijn de plaatsen al operationeel of moet dat nog gerealiseerd worden?

Verontrustend is dat er geen cijfers zijn over nieuwkomers in Brussel. Gemakkelijkheidshalve hanteert men 15.000 jaarlijkse inburgeringstrajecten. Waarom is er geen zicht op het aantal nieuwkomers in Brussel en wat kan eraan gedaan worden? Kennis hiervan is absoluut nodig om een goed beleid te voeren.

Het Huis van het Nederlands is niet opgenomen in het AgII. Vzw bon zit er wel in. Vanuit Brussel is er zwaar geijverd om dat niet te doen. Men wilde de sector zijn eigen Brusselse specificiteit laten behouden en de samenwerking met de Franse Gemeenschap niet hypothekeren. Zijn de bekommernissen gemonitord en geëvalueerd? Is er geen hindernis voor de samenwerking met de Franse Gemeenschap? Is er voldoende aandacht voor de specificiteit van de aanpak binnen de Brusselse context? Wat is de rol van de VGC in de raad van bestuur van het AgII?

De minister wil de buurtstewards op termijn geïntegreerd zien. Kijkt de minister dan naar de VGC of naar de lokale overheden in Brussel om dat over te nemen? De buurtstewards voor Roma leveren goed werk en het is goed dat dit project wordt voortgezet. Hoe kan de VGC voor een structurele oplossing zorgen als men zelf jaarlijks steeds minder dotaties ontvangt? En is er in het andere geval overleg gepland of gepleegd met de gemeenten in Brussel?

De minister geeft in haar beleidsbrief Integratie en Inburgering 2015-2016 (*Parl. St. VI. Parl. 2015-16, nr. 525/1*) aan de specifieke noden van de brede Vlaamse Rand te willen aanpakken. Er komen onder meer door de uitstroom uit Brussel steeds meer mensen van vreemde origine wonen. Er zijn cijfers vermeld en budgetten vrijgemaakt, maar hoe zit het met de evaluatie van de initiatieven die daarmee zijn genomen? Heeft men de juiste instrumenten in handen? Moeten er nog nieuwe initiatieven genomen worden? Hoe verloopt de inburgering in de Vlaamse Rand sinds het AgII actief is?

Inzake armoedebestrijding is het een kakofonie in Brussel. Het is zelfs onduidelijk wie daarover op beleidsniveau kan worden aangesproken. Zelfs de meest positieve cijfers spreken van een derde van de Brusselaars dat in armoede leeft. Men schiet er niks mee op als iedereen bevoegd lijkt, maar niemand initiatieven neemt.

De minister verkondigde al enkele keren dat Brussel geen armoedepan heeft. In het verleden waren er plannen van onder meer de VGC, de GGC, de federale overheid,

telkens met een andere focus (jonge kinderen, adolescenten, ouderen enzovoort). Is er intussen vooruitgang geboekt? Gebeurt er overleg om minstens de doelstellingen van het armoedebeloid te coördineren en met de diverse bevoegde regeringen in Brussel in te zetten op een gericht beleid? Is er een visie of een overkoepelend plan in ontwikkeling?

In het kader van het Stedenfonds heeft Brussel sterk ingezet op armoedebestrijding en projecten van samenlevingsopbouw. Als Vlaanderen het Stedenfonds in het Gemeentefonds inkantelt, dan lijkt het logisch dat dit voor Brussel naar de VGC gaat. Is er overleg met de VGC om bepaalde doelen te bereiken? De laatste jaren zijn de middelen van het Stedenfonds in Brussel sterk verkokerd ingezet. De drie collegeleden verdelen de middelen onder elkaar en die voeren dan hun eigen beleid. Een en ander is niet echt coherent met de visie die oorspronkelijk achter het Stedenfonds zat. Welke accenten vindt Vlaanderen belangrijk in Brussel? Worden daarover gesprekken met de VGC gevoerd nu er sprake is van een inkanteling van het Stedenfonds in het Gemeentefonds? Men moet vermijden dat waardevolle projecten uit de boot vallen doordat de middelen worden ingezet om snel op bepaalde (reële) noden te kunnen inspelen, bijvoorbeeld inzake scholenbouw.

De minister is in Brussel niet bevoegd voor Wonen, maar Elke Van den Brandt veronderstelt dat er wel contacten zijn met de Brusselse minister voor Wonen. De woonproblematiek in Brussel en de Rand is immers sterk verweven en de uitdagingen zijn gelijklopend: een enorme druk op de woningmarkt en nood aan betaalbare woningen. Is er een gezamenlijke aanpak voor de woonproblematiek in Brussel en de Rand?

In Vlaams-Brabant is de minister uiteraard wel bevoegd voor Wonen. De provincie Vlaams-Brabant lanceerde onlangs het project Tiny House Community dat betrekking heeft op kleinschalig wonen op een beperkte oppervlakte van ongeveer 80 m² of 240 m³. Het is een project dat nadenkt over andere manieren van wonen om de wooncrisis tegen te gaan. Ziet de minister daar opportuniteiten in? Is ze bereid op dergelijke zaken in te zetten? Mogen nog andere maatregelen met betrekking tot de betaalbaarheid van wonen in de Vlaamse Rand worden verwacht?

2.5. Vragen en opmerkingen van Christian Van Eyken

Christian Van Eyken verneemt dat het aantal inschrijvingen voor de cursussen NT2 overal stijgt, behalve in Sint-Genesius-Rode. Daar tekent zich een vermindering met liefst 10% af. Hoe is dat te verklaren?

Wat de acties en initiatieven in de Vlaamse Rand betreft, heeft de minister het over de projectsubsidie voor intergemeentelijke samenwerking rond integratie van personen van buitenlandse herkomst, meer specifiek in de faciliteitengemeenten. Er is in een bedrag van 120.000 euro voorzien. Hoe ziet de minister dat? Hoe verloopt het project?

In het kader van de vluchtelingen crisis blijken drie gemeenten een grote toename te kennen: Zaventem, Beersel en Vilvoorde. Allicht heeft dat te maken met de aanwezigheid van de asielcentra. Wat met de vluchtelingen als die centra gesloten worden? Zullen die dan vertrekken of blijven ze in de bewuste gemeenten?

De gemeenten ontvangen subsidies voor de opvang van vluchtelingen. Zaventem zit in de top drie van de hoogste instroom, maar komt pas op de vierde plaats inzake subsidies. Zo staat de gemeente Asse nog boven Zaventem. Hoe is dat te verklaren?

Inzake het bestrijden van kinderarmoede hebben drie gemeenten geen subsidie gekregen: Linkebeek, Kraainem en Sint-Genesius-Rode. Wat is de reden daarvan? Hebben ze geen dossier ingediend?

Welke concrete projecten zijn verwezenlijkt in het kader van Vlabinvest en het grondverwervingsfonds? Kan daarvan een overzicht worden bezorgd?

2.6. Vragen en opmerkingen van Michel Doomst

Michel Doomst zegt dat men het vervreemdingseffect in de Rand naar aanleiding van de alsmaar toenemende internationalisering niet mag onderschatten. Dat gevoel is aanwezig, al lijkt niemand echt te weten waar het vandaan komt. Er moet een goede doorstroming van informatie naar de bevolking zijn over wat men hieraan doet. Een goede doorstroming van gegevens is primordiaal. Tegelijk moet er een uitwisseling zijn van informatie en best practices. Kan de provincie daarin een rol spelen, of andere instanties?

De instroomcijfers over de vluchtelingen blijken niet volledig. Waarom is er geen totaalzicht beschikbaar, per gemeente? Men moet weten waar men staat. Welke elementen belemmeren dat?

Michel Doomst blijft dromen van een erkenning van de regio als centrumregio. Met de ondersteuning in het kader van de vluchtelingencrisis en de stadsvernieuwing worden al goede stappen gezet. Is het niet mogelijk om ook voor andere domeinen, zoals Wonen en Inburgering, te voorzien in wat extra coëfficiënten? Het gaat dan specifiek over domeinen waar in de Rand, omwille van het uitdeinen van de Brusselse metropool, extra ondersteuning nodig is.

Het zou goed zijn als de minister het nieuwe Burgemeestersoverleg Toekomstforum Halle-Vilvoorde zou ontmoeten. Een onderhoud met de betrokken burgervaders kan inzicht brengen in de dagelijkse problematieken van de Rand.

2.7. Vragen en opmerkingen van Lionel Bajart

Lionel Bajart zegt dat armoede bestrijden in de Brusselse context een doorgedreven samenwerking tussen diverse partners en overheden vergt. De over verschillende overheden versnipperde bevoegdheden brengen ook respectieve verantwoordelijkheden mee. Heeft de minister voorstellen om de samenwerking in de toekomst vlakter te laten verlopen?

Hoever staat de GGC met haar Actieplan Armoedebestrijding? De minister stelde in 2015 al dat zij geen gesprekken kon aanknopen met de GGC zonder een degelijk plan. Er is ook sprake van een aantal subsidies. Wat zijn intussen de resultaten? Waar is er vooruitgang te noteren?

Lionel Bajart meent dat er nog heel wat werk aan de winkel is door de overbodige complexiteit en versnippering. Meten is weten, maar het ontbreekt vaak nog aan gegevens. Er zijn nochtans heel wat indicatoren om armoede en sociale ongelijkheid alsook uitsluiting te meten. Moet er dan iets veranderen aan de wijze van bundeling van de cijfers? Sommige resultaten worden vooralsnog enkel ter beschikking gesteld via het EU-SILC, de enquête naar inkomen en levensomstandigheden. Er wordt met steekproeven gewerkt en dat geeft aanleiding tot moeilijkheden en betrouwbaarheidsproblemen. Het strenger maken of versoepelen van voorwaarden om bijvoorbeeld uitkeringen te krijgen, kan grote gevolgen hebben voor de cijfers. De studiedienst van de Vlaamse Gemeenschap beperkt metingen voor wat gemeenschapsbevoegdheden betreft vaak tot het Vlaamse Gewest. Dat maakt van Brussel een blinde vlek ter zake. Hoe worden de resultaten samengebracht? Voorziet de minister in concrete acties ter zake?

De Brusselse overheden zijn tot het inzicht gekomen dat een correcte en concrete inburgering zin heeft. De Brusselse meerderheid landt met de ordonnantie rond verplichte inburgering, zoals ook voorzien in het bestuursakkoord. Het capaciteits-

probleem is daarmee echter niet van de baan. Jaarlijks komen er meer mensen bij die in aanmerking komen voor inburgering dan dat er trajecten lopen. De investeringen hebben betrekking op ongeveer 9400 inburgeringstrajecten, waarvan 5400 door Vlaanderen aangeboden en 4000 door de Franse Gemeenschapscommissie. Jaarlijks groeit het aantal Brusselaars van vreemde origine echter met 20.000 mensen aan. Voor 2016 zouden er extra middelen worden vrijgemaakt voor 3000 extra trajecten, met het oog op de asielcrisis. Dat dekt de behoefte echter niet. Kloppen die cijfers? Het lid verwijst in dat verband naar een discussie de dato 13 januari 2016 in plenaire zitting. Welke vooruitzichten zijn er voor 2017? Zal Vlaanderen extra middelen vrijmaken? Op hoeveel schat men de te verwachten investering eens de inburgering in Brussel verplicht wordt?

3. Antwoorden van minister Liesbeth Homans

Voor het antwoord op een aantal specifieke vragen over projecten in Brussel en de Vlaamse Rand verwijst minister *Liesbeth Homans* graag naar de bijlagen. Ook wat betreft de vragen over de stand van zaken van concrete projecten inzake armoede probeert de minister extra informatie aan te leveren. Er waren echter ook vragen over zaken die niet tot haar bevoegdheidssfeer behoren of die deel uitmaken van de reguliere werking van de commissies en daar een antwoord moeten krijgen.

Wat het permanente armoedeoverleg met de VGC betreft, zou het initiatief bij die instantie moeten liggen maar de minister ontving vooralsnog geen officiële uitnodiging. Informeel liet men aan de VGC al weten dat een overleg wel zinvol zou zijn.

Dat er een ruimere afstemming over armoedebeloid nodig is, kan de minister beamen. Tegelijk erkent iedereen hoe complex de Brusselse structuren zijn. In de 'ruime' Brusselse Regering zijn al zeker drie mensen bevoegd voor armoedebestrijding, Céline Fremault, Bianca Debaets en Pascal Smet. Het structureel permanent armoedeoverleg is echter het vehikel bij uitstek, maar als er geen uitnodiging van de VGC komt, dan loopt het mis.

Met betrekking tot de projectsubsidies armoede vanuit Vlaanderen naar Brusselse projecten verwijst de minister naar de bijlagen (zie [dossierpagina](#) op www.vlaams-parlement.be).

Joris Poschet vindt 15,7 miljoen euro voor het Stedenfonds eigenlijk te weinig. De minister wijst op de voorafname van 10% voor de VGC, wat zeker niet weinig is en waarop uit andere steden en gemeenten heel wat commentaar wordt geleverd. Zij staat achter het principe van de constante voorafname en vindt het positief dat de groeivoet gegarandeerd blijft. Als de 10% voor de VGC te weinig is, dan moet er ergens anders iets weggehaald worden. Daarom is ervoor geopteerd om de VGC altijd mee te nemen in alle projectoproepen, bijvoorbeeld bij de projectoproep inzake de participatie. Er wordt dus absoluut rekening gehouden met de VGC.

Voor de projecten rond de 1 euromaaltijden wijst de minister naar de bijlage (zie [dossierpagina](#) op www.vlaamsparlement.be). Er zijn in elk geval projecten ingediend vanuit Brussel.

Ook het advies van de Vlaamse Regering over de verplichte inburgering in Brussel vinden de leden terug bij de bijlagen van dit verslag. Er was in Vlaanderen zeker frustratie over de totstandkoming van de ordonnantie zonder overleg, maar men is van plan actief deel te nemen aan het overleg op basis van de expertise die de voorbije twaalf jaar is opgebouwd. Brussel kan daar wel bij varen. De minister heeft haar collega, minister Sven Gatz, wel aangesproken over de totstandkoming van de ordonnantie rond verplichte inburgering in Brussel, maar die bleek daar zelf niet van op de hoogte. De schuld in zijn schoenen schuiven, gaat dus niet op, aldus minister Liesbeth Homans.

De doorverwijzing van nieuwkomers staat uitgebreid beschreven in het reeds vermelde advies. Men moet er op toezien dat er niet alleen wordt doorverwezen naar de Franse Gemeenschap. Er moeten voldoende mensen worden doorgestuurd naar de Vlaamse Gemeenschap. Dat evenwicht vinden, blijft altijd moeilijk. De nodige middelen worden er tegenover gezet.

Voor een overzicht van de subsidies van de Franse Gemeenschap aan projecten voor Roma verwijst de minister naar de bijlage 'Nationale strategie voor de integratie van de Roma' (zie [dossierpagina](#) op www.vlaamsparlement.be).

Jo De Ro haalde de subsidiestroom inzake kinderarmoede voor slechts drie van de zes faciliteitengemeenten aan. De toekenning gebeurt evenwel na een oproep waarop men moet intekenen vooraleer in aanmerking genomen te worden voor een subsidie. Bovendien zijn er criteria aan gekoppeld waaraan men moet voldoen.

Waar de vluchtelingen terecht zullen komen na sluiting van de asielcentra, is nu niet meteen duidelijk. Zeker voor Brussel kan de minister daar niet op antwoorden. (nvdv: Inmiddels publiceerde het AgII een nota over de verhuisbewegingen. Deze is te raadplegen op hun website.)

Wat gelijkekansenbeleid betreft, is er geen specifieke aandacht voor Brussel of de Vlaamse Rand, maar sinds 2014 wordt de Gay Pride in Brussel wel structureel gefinancierd met 25.000 euro.

De suggesties van Jo De Ro met betrekking tot het beleidsdomein Welzijn zal de minister overmaken aan minister Jo Vandeuren. Er is ook steeds de mogelijkheid om daarover vragen te stellen in de commissie bevoegd voor Welzijn.

Inzake de taalproblematiek heeft de heer De Ro zeker een punt. Vanuit het Vlaamse AgII worden wel tolken aangeboden, ook in Brussel en de Vlaamse Rand, onder meer bij Kind en Gezin. Dat moet goede ondersteuning garanderen. Het aanbod van Vlaanderen ten aanzien van Vlaanderen én Brussel blijkt ook te renderen. De tolken werken aan zeer aanvaardbare tarieven en zijn meestal gratis voor de gebruiker, afhankelijk van wie de aanvrager is.

Het debat over de erkenning van Vilvoorde als centrumstad werd al meermaals gevoerd. De minister heeft altijd gesteld dat ze Vilvoorde niet zou erkennen als centrumstad. Tegelijk ziet zij wel dat Vilvoorde en een aantal andere gemeenten in de Vlaamse Rand geconfronteerd worden met bepaalde Brusselse problematieken op hun grondgebied. Extra financiering ten behoeve van een eigen aanpak is dan ook gerechtvaardigd. Dat zal zeker worden ingebracht tijdens de begrotingsbesprekingen, al kan de minister daar nu nog geen concrete uitspraken over doen. Zij zal daarbij ook breder kijken dan alleen Vilvoorde. Ook andere steden in de Vlaamse Rand ondervinden problemen door de nabijheid van de Brusselse grootstedelijke context.

Jo De Ro suggereerde om de differentiatie zoals toegepast binnen het beleidsdomein Wonen, bijvoorbeeld bij grondprijzen of sociale leningen, ook in andere bevoegdheden toe te passen. De minister is zich er niet van bewust of dat al dan niet gebeurt, maar zal zich daarvan vergewissen. Het kan worden overwogen als insteek ten aanzien van onder meer Onderwijs en Welzijn.

Wat er al dan niet verplicht zal worden in het kader van inburgering, maakt het voorwerp uit van overleg. De minister verwijst nogmaals naar het advies. De twaalf jaar expertise maakt van Vlaanderen alvast een voorbeeld bij uitstek. Dat wil niet zeggen dat dit model te nemen of te laten is. Zo werkt een overleg niet. Maar Vlaanderen kan zeker goede praktijken en resultaten voorleggen.

De minister benadrukt dat er geen wachtlijsten inzake inburgering zijn, ook niet in Brussel. Meer dan 17% van alle inburgeringstrajecten zijn voor Brussel. De Brusselnorm wordt ter zake dus ruim gehaald. Dat houdt ook in dat de respectieve middelen die ze vertegenwoordigen aanzienlijk zijn.

Tussen het AgII en het Huis van het Nederlands in Brussel zijn er zeer goede contacten, alsook met alle actoren van de Vlaamse Gemeenschap. De minister hoopt dat er geluisterd wordt als het over de verplichte inburgering gaat.

De inkanteling van de Romastewards gebeurt bij de VGC. In 2012 zou het concept maximaal voor vier jaar lopen. In 2016 is beslist dat het vier jaar wordt verlengd. Na acht jaar zou er dan op zijn minst een goed zicht moeten zijn op wat er verder mee moet gebeuren.

De minister heeft geen enkele indicatie dat er een probleem zou zijn met inburgering in de Vlaamse Rand, ook niet wat het aanbod betreft.

Wat armoede betreft, refereert minister Homans aan de voortgangsrapportage van het VAPA. Ze nodigt de aanwezigen uit dit op te volgen in de commissie bevoegd voor Armoedebestrijding.

Wat de inkanteling van de middelen van het Stedenfonds in de VGC betreft, is niet minister Homans maar wel coördinerend minister Sven Gatz bevoegd. Vragen daarover dienen dan ook aan minister Gatz te worden gesteld.

Er zijn al eens contacten geweest met de bevoegde Brusselse minister voor Wonen, maar een structureel permanent overleg is er niet. Het gaat immers om een gewestbevoegdheid. Voor sociale huisvesting werden de tijdelijke contracten ingevoerd in de Vlaamse Gemeenschap. Ze bestaan al langer in Brussel en Wallonië. In dat verband is er contact opgenomen om uit die ervaring te kunnen leren.

De daling van het aantal inschrijvingen in NT2-cursussen in Sint-Genesius-Rode kan de minister niet verklaren. Een hypothese kan zijn dat de levensduurte in de gemeente aan de basis ligt. Inburgeringstrajecten zijn ook gelinkt aan de instroom van vluchtelingen en die gaan liever niet in een gemeente wonen waar de grond- en huurprijzen veel hoger liggen dan elders in Vlaanderen.

Het project rond intergemeentelijke samenwerking in de faciliteitengemeenten verloopt goed.

Waarom staat Zaventem pas op de vierde plaats voor subsidiëring met betrekking tot de vluchtelingenproblematiek? Er worden drie specifieke criteria gehanteerd: 70% op basis van de werkelijke instroom, 10% op basis van de sociale parameters van het Gemeentefonds en 20% op basis van het aantal niet-EU-inwoners op het grondgebied. De ranking is een direct gevolg van die criteria. Maar Zaventem heeft alleszins een behoorlijke som ontvangen.

De informatie over de projecten die effectief gerealiseerd zijn via Vlabinvest is te vinden op de website <https://www.vlaanderen.be/nl/publicaties/detail/jaarverslag-vlabinvest> en een overzicht van gerealiseerde projecten in het kader van het Rollend Grondfonds is terug te vinden in de bijlagen (zie [dossierpagina](#) op www.vlaams-parlement.be). Allicht zijn daarover in het verleden al schriftelijke vragen gesteld.

De uitwisseling van gegevens en goede praktijken is een doelstelling van vele projecten. Dat zit stevast vervat in alle projectoproepen. Projectoproepen lanceren zonder onderling te connecteren inzake informatie en goede praktijken, heeft geen zin. Het is de bedoeling dat men van zijn eiland komt en dat men van elkaar leert. De minister haalt in dat verband het project aan rond de integrale aanpak van de

instroom van nieuwe inwoners van vreemde origine in de Vlaamse Rand. De goede praktijken die eruit voortvloeien, wil men op termijn delen met alle gemeenten in de Vlaamse Rand.

Over de instroom van vluchtelingen in Brussel heeft de minister geen exacte cijfers. De minister kan vandaag vanuit haar gewestbevoegdheid Binnenlands Bestuur niet aan de gegevens van het Rijksregister. Dit zal bekeken worden in het kader van de onderhandelingen en besprekingen op basis van het advies inzake de verplichte inburgering.

Aan het nieuwe Burgemeestersoverleg Toekomstforum Halle-Vilvoorde neemt permanent iemand van het kabinet van minister Homans deel. Op initiatief van minister Ben Weyts is er ook een structureel overleg opgezet.

Het Actieplan Armoedebestrijding van de GGC is in opmaak. Men mikt op goedkeuring in november.

Vlaanderen zorgt voor een behoeftedekkend aanbod inzake inburgering in Brussel. Het kan echter niet dat alleen Vlaanderen zijn verantwoordelijkheid ter zake opneemt. Iedereen moet zorgen voor een behoeftedekkend aanbod, ongeacht of de inburgering in het Nederlands dan wel het Frans gebeurt. Ook dat zal op de onderhandelingsstafel liggen en Vlaanderen is van plan op zijn strepen te staan. Een aanbod volstaat niet: er moeten ook de nodige middelen aan gekoppeld worden. Een gemiddeld inburgeringstraject in Vlaanderen kost 4300 euro en dat is niet niks.

Inschatten hoeveel personen een inburgeringstraject zullen volgen, kan de minister niet. Ze herhaalt dat iedereen zijn verantwoordelijkheid moet opnemen en dat er in Brussel niet systematisch mag worden doorverwezen naar het Franstalige aanbod. De toekomst moet een en ander uitwijzen.

4. Replieken van de commissieleden

Joris Poschet stelt vast dat zijn stelling over de dotatie vanuit het Stedenfonds naar de VGC niet ter discussie is gesteld, hoewel er consequenties aan verbonden zijn. Het is in zekere zin normaal dat er 17% van de middelen naar de VGC gaat in het kader van inburgering. Het Brusselse Hoofdstedelijk Gewest telt gewoon veel meer kandidaat-inburgeraars dan andere centrumsteden. Joris Poschet wil de minister feliciteren omwille van de inspanningen die ze levert en voor het feit dat er geen wachtlijsten zijn.

Elke Van den Brandt heeft nog een opmerking over het groeipad van het Stedenfonds. In opdracht van de vorige minister van Stedenbeleid en op basis van objectieve analyses van de Taskforce Brussel, is gebleken dat het percentage dat Brussel uit het Stedenfonds ontving niet in verhouding staat tot wat steden als Antwerpen en Gent krijgen. In het groeipad zou men dan trachten om de historische achterstand weg te werken, dus zonder middelen weg te nemen bij Gent of Antwerpen om die door te sluizen naar Brussel. Kan dat engagement worden heroverwogen?

Het lid zal aan de Brusselse collega's eveneens vragen om het nodige cijfermateriaal over nieuwkomers in Brussel op te vragen. Het is niet aanvaardbaar dat dat niet eenvoudig ter beschikking is.

Karl Vanlouwe meent dat de minister inzake inburgering en de Brusselnorm goed werk levert. Hij hoopt dat andere Vlaamse ministers bereid zijn dezelfde inspanning te leveren. Er is wel de historische achterstand en bovendien veroorzaakte de zesde staatshervorming een scheeftrekking met de overheveling van de kinderbijslag naar de gemeenschappen en in Brussel naar de GGC.

Het voorontwerp van ordonnantie stelt dat de gemeenten informatieplicht zullen hebben. Karl Vanlouwe bekijkt dat veeleer argwanend. De lokale besturen in Brussel worden door Franstalige partijen gedomineerd, al is er altijd wel één Vlaamse schepen. Uit ervaring weet hij dat doorverwijzing naar uitsluitend de Franstalige inburgeringstrajecten heel gemakkelijk zou zijn. Een toezichts- of voogdijmechanisme lijkt noodzakelijk om het succesverhaal in Vlaanderen en Brussel rond inburgering niet te laten doodbloeden als de inburgering ook aan Franstalige kant is uitgebouwd. Dat is ook in het voordeel van de inburgeraar die aan de Nederlandstalige kant eerder twee talen, Nederlands én Frans, leert.

Katia SEGERS,
voorzitter

Michel DOOMST
Lionel BAJART,
verslaggevers

Gebruikte afkortingen

AgII	Agentschap Integratie en Inburgering
bon	Brussels Onthaalbureau voor Inburgering
BVR	besluit van de Vlaamse Regering
COCOF	Commission Communautaire Française
EU	Europese Unie
EU+	burgers van de Europese Unie, Europese Economische Ruimte en Zwitserland
EU-SILC	European Union – Statistics on Income and Living Conditions (enquête naar inkomens en levensomstandigheden)
GGC	Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie
IGS	Intergemeentelijke samenwerking
NT2	Nederlands als tweede taal
nvdv	noot van de verslaggevers
OCMW	Openbaar Centrum voor Maatschappelijk Welzijn
VAPA	Vlaams Actieplan Armoedebestrijding
VGC	Vlaamse Gemeenschapscommissie (van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest)
Vlabinvest	Investeringsfonds voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant
VMSW	Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen
VWF	Vlaams Woningfonds
vzw	vereniging zonder winstoogmerk